

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1293/2024
22.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Добривоја Лазаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 2К.бр.46/2024 од 18.04.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 112/24 од 17.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Добривоја Лазаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 2К.бр.46/2024 од 18.04.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 112/24 од 17.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу 2К.бр.46/2024 од 18.04.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и применом члана 64, 65. и 66. Кривичног законика изречена условна осуда тако што је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од 1 године, по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени АА је обавезан да на име паушала у корист буџетских средстава суда уплати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења те да на име трошкова кривичног поступка на рачун Основног јавног тужилаштва у Брусу плати новчани износ од 7.158,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 112/24 од 17.07.2024. године усвајањем жалбе пуномоћника оштећеног ББ, адвоката Југослава Вукајловића преиначена је пресуда Основног суда у Брусу 2К.бр.46/2024 од 18.04.2024. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка тако што је Виши суд обавезао окривљеног АА да

поред трошкова на које је обавезан првостепеном пресудом накнади трошкове кривичног поступка оштећеном ББ о чијој ће висини одлучити првостепени суд.

Истом пресудом жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Добривоја Лазаревића, одбијена је као неоснована а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Добривоје Лазаревић на основу члана 482. члана 483. став 1. и 2. и члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и применом члана 492. став 1. тачка 2) побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе ради кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика по оптужном предлогу ОЈТ Брус Кто бр.137/22 од 23.12.2022. године, јер дело за које је окривљени осуђен није кривично дело.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Добривоја Лазаревића је неоснован.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у радњама окривљеног ближе описаним у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде и у оптужном предлогу јавног тужиоца, који су истоветни - нема елемената кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, те образлажући наводе захтева указује да у чињеничном опису дела није стављено на терет окривљеном да је општеопасном радњом изазвао опасност за живот или тело људи, јер та општеопасна радња није описана, нити се из изреке првостепене одлуке види у чему се она огледа. Такође захтевом је бранилац истакао да ни из чега не произилази да се ради о опасном псу, те да је неспорно да пас окривљеног критичног дана није био у затвореном простору, што само за себе није довољно за закључак да се ради о опасном псу, нити се у чињеничном опису дела наводи да се ради о опасном псу. Бранилац стога закључује да како се у чињеничном опису дела наводи да је окривљени поступио супротно члану 7. став 1. и 2. и члану 8. Правилника о начину држања паса који могу представљати опасност по околину, то би закључак првостепеног суда да је непрописно држање пса ван ограђеног простора у директној узрочно-последичној вези са повређивањем оштећеног, односно са насталом последицом, могао бити правилан само уз услов да се ради о опасном псу, за шта окривљени није оптужен. Осим тога, захтевом за заштиту законитости се истиче и да не постоји последица кривичног дела, која се састоји у довођењу у опасност живота или тела људи, што подразумева више људи, с обзиром да је у конкретној ситуацији изазвана опасност само за једно лице и то оштећеног ББ.

По оцени Врховног суда изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нису основани.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени „дана 24. марта 2022. године, у ..., Општина ..., у урачунљивом стању, при чему је био свестан свог дела и способан да управља својим поступцима и свестан да је овакво његово дело забрањено, општеопасном радњом изазвао опасност за живот и тело људи и то оштећеног ББ“ „..... при чему је оштећени задобио лаку телесну повреду, на тај начин што је у свом дворишту држао пса расе „Пулин“, црне боје, женског пола, 2009. годиште, истог није држао у простору, односно у објекту одговарајуће величине из ког пас не би могао да побегне, нити је са псом прошао обуку и проверу степена социјализације, нити га је вакцинисао, на који начин је поступио супротно прописима из члана 7. став 1. и 2. и члана 8. Правилника о начину држања паса који могу представљати опасност за околину („Сл. гласник РС“ бр.65 од 14.09.2010. године), већ је наведеног дана истог пса оставио без надзора у свом дворишту, услед чега је пас изашао из дворишта, којом приликом је напао оштећеног ББ, „.....који се том приликом кретао локалним путем, тако што је оштећеном притрчао иза леђа и ујео га у пределу зглоба стопала леве ноге и том приликом му нанео лаку телесну повреду изражену мањом убодном раном у пределу задње стране леве потколенице са површинском огуљотином коже, при чему је био свестан да оваквом радњом може изазвати опасност за живот и тело других лица, па и оштећеног, али је олако држао да до изазивања опште опасности и наступања телесних повреда оштећеног неће доћи“.

Одредбом члана 278. став 1. КЗ прописано је да кривично дело изазивање опште опасности чини онај ко пожаром, поплавом, експлозијом, отровом или отровним гасом, радиоактивним или другим јонизујућим зрачењем, електричном енергијом, моторном силом или каквом другом општеопасном радњом или опште-опасним средством изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима, а казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном. Ставом 5. истог члана, прописано је да ако је дело из става 1, 3. и 4. овог члана учињено из нехата, учинилац ће се казнити затвором до 3 године.

Код овог кривичног дела једна од алтернативно прописаних радњи извршења састоји се у предузимању општеопасне радње или употреби неког опште-опасног средства, док је последица кривичног дела изазивање, односно проузроковање конкретне опасности за живот или тело људи или за имовину већег обима.

Чланом 7. Правилника о начину држања паса који могу представљати опасност за околину, ставом 1. предвиђено је да власник опасног пса мора да обезбеди да тај пас, без обзира на његову старост, буде обележен микрочипом, у складу са посебним прописом, док је с ставом 2. прописано да власник опасног пса мора држати у простору, односно објекту који је одговарајуће величине и из кога пас не може да побегне.

Чланом 8. истог Правилника прописано је да власник који држи опасног пса мора, заједно са псом, да прође обуку, уз проверу степена социјализације. Ставом 2. истог члана је прописано да обуци и провери из става 1. овог члана се подвргава и пас који се у смислу овог правилника не сматра опасним псом, и то пас средњег раста

(висине 55 цм мерено у висини гребена) и велики пас, ако власник жели да тог пса изводи без поводца и брњице.

Ставом 3. је прописано да ако после провера степена социјализације из става 1. овог члана опасан пас не постигне задовољавајућу оцену, односно ако и даље представља опасност за друге људе и животиње, такав пас се више не може држати и лишава се живота у складу са законом којим се уређује добробит животиња.

Захтевом за заштиту законитости се наводи да се у изреци побијане пресуде не наводи термин „опасан“ пас. Међутим, сам изостанак наведеног конкретног термина не значи да радња окривљеног није општеопасна, односно да није описана радња извршења кривичног дела, посебно ако се има у виду да из целокупног чињеничног описа јасно произилази да је окривљени поступио супротно члану 7. и 8. поменутог Правилника, а да је његов пас без очигледног повода напао човека и нанео му телесне повреде, а што у смислу члана 2. тачка 1. Правилника о начину држања паса који могу представљати опасност за околину, представља један од алтернативно прописних описа термина „опасан пас“, коју одредбу у образложењу пресуде цитира другостепени суд, те навођење овог бланкетног прописа у изреци пресуде није нужно.

Имајући у виду све наведено, Врховни суд налази да се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује да у радњама окривљеног нема законских обележја општеопасне радње, као радње извршења кривичног дела изазивање опште опасности из 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, односно да је правноснажном пресудом на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Такође се, неосновано, захтевом за заштиту законитости указује и на изостанак последице кривичног дела, односно изазивања опште опасности за тело људи. Насупрот наводима захтева за заштиту законитости, кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. КЗ може постојати иако је изазвана конкретна опасност по живот или тело једног лица, али се мора радити о индивидуално неодређеном лицу, односно, да је конкретна опасност наступила по живот или тело било ког лица које се критичном приликом затекло у близини. Због тога, пропусти које је начинио окривљени, а који имају карактер општеопасне радње, нису изазвали опасност искључиво за живот или тело оштећеног ББ, имајући у виду да се критични догађај одиграо док се оштећени кретао локалним путем, дакле, јавном површином, на који начин је остварена последица наведеног кривичног дела, која је у побијаној пресуди довољно и јасно описана.

Како је у чињеничном опису дела у изреци пресуде, када је у питању субјективни однос окривљеног према извршеном делу наведено да је окривљени био свестан свога дела и његове забрањености, те свестан да својом радњом може изазвати опасност за живот и тело других људи па и оштећеног, али је олако држао да до изазивања опште опасности и наступања телесне повреде оштећеног неће доћи из ког описа произилази да је окривљени поступао из нехата то су, правилно и по налажењу овог суда радње окривљеног правно квалификоване као кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика. Имајући у виду наведено захтев за заштиту законитости је оцењен као неоснован, јер није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. Законика о кривичном поступку одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.**

**Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић